

ние съгласно съ ожиданията на всичкото шест-милионно българско население, тогава съсъ възхищение и сърдечно омиление гледаме, че тѣзгодишното тържество ся извършва не само помежду ни, както до сега е бивало, но и предъ пастиръ отъ родътъ ни, който заедно съ насъ милѣе за младото българско поколѣние; радува ся за неговиятъ умственъ успѣхъ и нравственъ напредѣкъ и е готовъ нищо да не пощади, но да жертва всичко, щото му иде отрѣжки, за тѣхната щастлива и благополучна бѣдущность. Нека прочее въздадемъ благодарственни хваления на Провидението, което винѣги слуша молбитѣ на ония, които съ вѣра и любовъ прибѣгватъ къмъ Него. При всичко това, достоуважаеми господа, душата чловѣческа не може да стои спокойна, тя съсъ своитѣ сили си припомня миналото, обихожда и разглежда настоящето и ся наема да вникне даже и въ областъта на бѣдущето. Заради това и азъ въ настоящиятъ случай не могж да остана равнодушень, безъ да кажа нѣколко думи за онова, отъ което мисля, ако сж въодушевява нашиятъ народъ, то всѣко едно негово предприятие ще ся награждава съ благополучень успѣхъ.

Като разгърне чловѣкъ Евангелието и прочете думитѣ на И. Христа, дето казва: *Любите другъ друга*, и на друго мѣсто: *идете бо еста два или тріе собрани во имя мое, тѣ есмь посръдъ ихъ*; то не може душата му да не ся преиспълни съ благоговение къмъ високото значение на думитѣ на този Божественъ наставникъ. И отъ истина, на какво друго иска да ни научи той съ тѣзи думи, ако не на това, че въ любовта и съгласието ся заключава Божественна сила, Божественно всемогущество, предъ което нѣмѣжтъ и ся осуetyаватъ всѣкакви козни и ухищрения на разумителната сила, злото. За да ся изрази по-